

„Uchodźstwo i Kultura”

nr 1, jesień 1998

Pierwszy numer pisma „Uchodźstwo i Kultura” ukazał się jesienią ub.r. z okazji 50. rocznicy ustanowienia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka.

Nadrzędnym celem tego wydawnictwa jest rozpowszechnianie problematyki uchodźców w Polsce, prezentacja kultur i tradycji krajów, z których pochodzą uchodźcy oraz prezentacja problematyki praw człowieka.

Gros zespołu redakcyjnego stanowią sami azylanci; w zamieszczonym na tytułowej stronie liście od czytelnika podkreślają oni, że pragną pomagać przybyłym, jak również przypominać, że zobowiązani są do respektowania polskiego prawa i poszanowania polskiej tradycji i obyczajów.

Materiały, które zawiera wydawnictwo, zaprezentowane zostały w trzech językach: polskim, angielskim i hiszpańskim. Integralną część numeru stanowią problemy, prawa i obowiązki uchodźców przebywających na terenie Rzeczypospolitej. Obszernie zaprezentowane zostało „Stowarzyszenie Uchodźców”, historia, działalność i rola tejże organizacji.

Periodyk zawiera również wiele ciekawych tekstów przebywających na uchodźstwie w Polsce literatów, uczonych i publicystów. Bardzo zajmujące są, na przykład, pełne bólu i goryczy wspomnienia albańskiego poety Mazllum Saneja, zmuszonego do ucieczki z ukochanego rodzinnego Kosowa. Do swego artykułu zatytułowanego „Największe więzienie w Europie” M. Saneja wplata fragmenty własnej poruszającej liryki oraz strofy polskich poetów (Szyborska).

W pierwszym numerze „Uchodźstwa i Kultury” znajdziemy także garść historii, po krótko przypomniane zostały konflikty polityczne i kryzys gospodarczy w basenie Morza Karaibskiego oraz tragiczna sytuacja głodującej chrześcijańskiej ludności w południowej strefie Republiki Sudanu.

Kolejny przykuwający uwagę artykuł to bolesne dzieje gruzińskiego niepodległościowca Wiktora Domuchowskiego, będące dobitnym przykładem ciągle powtarzających się, karygodnych przypadków łamania praw człowieka dokonywanych przez bezlitosne aparaty władzy.

Całość zamykają dwa interesujące, dające wiele do myślenia opowiadania Justyny Jancewicz i red. naczelnego Pedro de la Tarve Diaza. Na „deser” redakcja zafundowała czytelnikom kilka strof „Ksiąg narodów i pielgrzymstwa polskiego” Adama Mickiewicza.

Niewiele jest na rynku wydawnictw zajmujących się tematyką podobną do tej, która poruszana jest w piśmie „Uchodźstwo i Kultura”. A biorąc pod uwagę fakt, iż problemy uchodźców i praw człowieka są wciąż niesłyszane rzadko obecne w mediach, naprawdę warto sięgnąć po pierwszy numer i oczekiwać na kolejne. Oby jeszcze lepsze.

Na koniec pragnę nadmienić, iż wydawnictwo to ukazało się dzięki wsparciu finansowemu UNHCR ONZ i Open Society Institute.

M. F.